YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

19 päivänä syyskuuta 2001 *

Asiassa T-26/00,

Lecureur S.A., kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajinaan asianajajat L. Funck-Brentano ja J. Villette, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään P. Oliver, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii niiden määrien maksamista, jotka komissio on pidättänyt elintarvikeapuun liittyvän toimituksen loppusuorituksesta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. W. H. Meij sekä tuomarit A. Potocki ja J. Pirrung,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 21.3.2001 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1292/96 yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden hankinnasta 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2519/97 (EYVL L 346, s. 23; jäljempänä asetus) 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Kun on päätetty hankkia tuotteita asetuksessa (EY) N:o 1292/96 säädettyjen toimien mukaisen yhteisön toiminnan toteuttamiseksi, sovelletaan tässä asetuksessa annettuja yksityiskohtaisia sääntöjä."

2 Asetuksen 11 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

"Heti kun toimitus on annettu, komissio ilmoittaa toimittajalle sen yrityksen, joka on vastuussa 16 artiklassa tarkoitetuista tarkastuksista, vastaavuustodistusten ja tarvittaessa toimitustodistusten antamisesta sekä kaikkien toimitukseen liittyvien toimien yleisestä yhteensovittamisesta. Tätä yritystä kutsutaan jäljempänä 'valvojaksi'."

3 Asetuksen 15 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Kun kyseessä on toimitus vapaasti määräpaikassa meriteitse ja maateitse tai yksinomaan maateitse, sovelletaan 2 ja 11 kohtaa.

2. — —

Toimittaja vastaa kaikista kustannuksista, kunnes tuotteet on asetettu käytettäväksi varastolla määräpaikassa.

— —

5. Rajoittamatta 9 kohdan soveltamista toimitus on suoritettu, kun kaikki tuotteet on tosiasiallisesti asetettu käytettäväksi varastolla määräpaikassa; toimittaja ei ole vastuussa tuotteiden purkauksesta kuljetusvälineistä.

6. Toimittajan on vastattava tuotteisiin kohdistuvasta riskistä, erityisesti häviämisestä ja huononemisesta, siihen asti, kun toimitus on suoritettu 2 kohdassa määriteltyyn toimitusvaiheeseen asti ja valvoja on todennut tämän lopullisessa vastaavuustodistuksessa.

— — ”

4 Asetuksen 16 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jokaisen toimituksen osalta valvoja tarkastaa toimitettavien tuotteiden laadun, määrän, pakkauksen ja merkinnät.

Lopullinen tarkastus on tehtävä vahvistetussa toimitusvaiheessa. — —

3. Valvojan on lopullisen tarkastuksen päätyttyä annettava toimittajalle lopullinen vastaavuustodistus, jossa ilmoitetaan erityisesti toimituksen toteuttamispäivä ja toimitettu nettomäärä, tarvittaessa varustettuna varaumilla.

4. Jos valvoja toteaa, että toimitus ei ole vaatimusten mukainen, hänen on viipymättä ilmoitettava toimittajalle ja komissiolle tästä kirjallisesti. Tätä ilmoitusta kutsutaan 'varaumailmoitukseksi'. Toimittaja voi tehdä muistutuksen tuloksesta valvojalle ja komissiolle kahden arkipäivän kuluessa edellä mainitun ilmoituksen lähettämisestä.

— — "

5 Asetuksen 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

"— —

2. Haltuunottotodistuksessa tai toimitustodistuksessa määritetään tosiasiallisesti toimitettu nettomäärä.

3. Edunsaajan on annettava toimittajalle haltuunottotodistus, jossa on liitteessä III esitetyt merkinnät. Tämä todistus on annettava heti kun tuotteet on asetettu käytettäviksi toimitusta varten vahvistetussa toimitusvaiheessa ja sen jälkeen kun toimittaja on antanut edunsaajalle alkuperäisen lopullisen vastaavuustodistuksen — — ."

6 Asetuksen 18 artiklassa säädetään seuraavaa:

"— —

2. Maksu on suoritettava haltuunottotodistuksessa tai toimitustodistuksessa ilmoitetulta nettomäärältä. Jos haltuunottotodistus ja lopullinen vastaavuustodistus eivät ole yhdenmukaisia, vastaavuustodistus on ensisijainen ja maksu suoritetaan sen perusteella.

— —

4. Kun kyseessä on toimitus vapaasti purkaussatamassa tai vapaasti määräpaikassa, toimittajan pyynnöstä voidaan maksaa ennakkoon enintään 90 prosenttia tarjouksen määrästä — — .

7. Kaikki maksut suoritetaan 60 päivän kuluessa siitä, kun komissio on saanut 5 kohdan säännösten mukaisesti jätetyn täydellisen hakemuksen.

Jos maksu suoritetaan edellä mainitun määräajan jälkeen muusta syystä kuin täydentävien asiantuntijatarkastusten tai muiden tutkimusten takia, sille maksetaan viivästyskorkoa Euroopan rahapoliittisen instituutin soveltaman kuukausikoron mukaisesti, sellaisena kuin se on julkaistuna *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa. Sovellettava korko on ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun määräajan päättymispäivää seuraavana päivänä voimassa oleva kuukauden korko. Jos maksu viivästyy yli kuukauden, sovelletaan kunkin koron soveltamispäivien määrällä painotettua keskikorkoa."

7 Asetuksen 22 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta toimitusvakuus voidaan pidättää osittain kumulatiivisesti seuraavissa tapauksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 kohdan soveltamista:

a) 10 prosenttia toimittamatta olevien tuotteiden arvosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan 1 kohdassa mainittujen vaihteluvälien soveltamista.

— —

c) 0,2 prosenttia määräajan jälkeen toimitettujen määrien arvosta myöhästymispäivää kohti tai tarvittaessa enintään 0,1 prosenttia päivää kohti ennenaikaisten toimitusten osalta edellyttäen, että siitä määrätään tarjouspyyntöilmoituksessa.

Edellä a ja c alakohdassa mainittuja pidätyksiä ei sovelleta, jos havaitut puutteellisuudet eivät johdu toimittajasta."

8 Asetuksen 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan kaikki tämän asetuksen mukaisten toimitusten suorittamisesta tai suorittamatta jättämisestä aiheutuvat taikka tällaisia toimituksia koskevien säännösten tulkinnasta aiheutuvat riidat."

9 Viljan toimittamisesta elintarvikeapuna 11 päivänä toukokuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 990/98 (EYVL L 140, s. 7) 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Yhteisössä saatetaan liikkeelle viljaa sen toimittamiseksi yhteisön elintarvikeapuna liitteessä osoitetuille vastaanottajille asetuksen (EY) N:o 2519/97 säännösten mukaisesti ja liitteessä luetelluin edellytyksin. — — "

Kanteen perustana olevat tosiseikat

10 Lecureur-niminen yhtiö on 26.5.1998 päivätyllä faksillaan vastannut asetuksen N:o 990/98 mukaisesti tehtyyn tarjouspyyntöilmoitukseen ja toimittanut komissiolle tarjouksen 15 000 tonnin maissierän toimittamisesta Nigeriin hinnalla 206,87 ecua tonnilta vapaasti määräpaikassa.

11 Faksilla, joka on päivätty 28.5.1998, komissio on hyväksynyt tämän tarjouksen ja ilmoittanut nimenneensä Socotec International Inspection -nimisen yhtiön "valvojaksi" asetuksen 11 artiklan mukaisesti.

12 Asetuksen 16 artiklan 5 kohdan mukaisesti valvoja on toimittanut kantajalle 26.6.1998 väliaikaisen vastaavuustodistuksen.

13 Pakkaamaton kauppatavara on purettu Cotonoun (Bénin) välisatamassa 2.7.1998 ja 14 976 tonnin kokonaismäärä on säkitetty lastauslaiturilla 2—17.7.1998, ja sen jälkeen kuljetettu Nigeriin sen toimittamiseksi neljään suunniteltuun määräpaikkaan.

14 Kantaja on lähettänyt 30.6.1998 komissiolle asetuksen 18 artiklan 4 kohdan nojalla ennakon maksamista koskevan pyynnön, joka vastasi 90:tä prosenttia kauppatavaran arvosta, toisin sanoen 2 792 745 ecua. Komissio on hyväksynyt tämän pyynnön.

15 Toimitukset Nigerin l'Office des produits vivriers'n (elintarvikevirasto; jäljempänä OPVN) vastaanottovarastoihin päättyivät seuraavina päivinä: 21.7. Maradissa, 26.7. Tahouassa, 6.8. Zinderissä ja 7.9.1998 Niameyssa.

16 Kantaja on 21.8.1998 päivätyllä teleksillä ilmoittanut komissiolle, että osaan toimitetusta tavarasta oli päässyt hyönteisiä. Tässä teleksissä tarkennetaan muun muassa seuraavaa:

" — — ryhdymme toimenpiteisiin täyttääksemme OPVN:n 17.8.98 päivätyssä kirjeessä vahvistetut ja Socotecin täydentämät ja korjaamat edellytykset. Tämän päätöksen ainoana tarkoituksena on tavaran säilyttäminen ja vastaavien haltuunottotodistusten saaminen valvojalta. Velvoitteet määritellään myöhemmin vakuutuksen antajien toimesta, ottaen huomioon, että kantamme on selkeästi määritelty edellä."

17 Vastauksena tähän kantajan teleksiin valvoja on 27.8.1998 päivätyllä faksillaan ilmoittanut, että se ei hyväksy kantajan päätelmää, jonka mukaan varastojen tila voisi olla tämän hyönteisten ilmaantumisen syynä.

18 Agri Control International -niminen yhtiö, jonka tehtäväksi kantaja oli antanut erityisesti kauppatavaran kuljetuksen valvonnan, on todennut toimituksen jälkeen 24.9.1998 laaditussa asiakirjassa seuraavaa:

"Hyväksytty kokonaispaino vastaanottovarastoihin toimituksen yhteydessä, vahingoittumaton kauppatavara: 14 806,600 tonnia. Hyväksytty kokonaispaino vahingoittuneen tavaran uudelleenkäsittelyn jälkeen: 14 931,739 tonnia".

19 Valvoja on 27.10.1998 lähettänyt kantajalle asetuksen 16 artiklan 4 kohdan mukaisen varaumailmoituksen. Tässä asiakirjassa ilmoitetaan muun muassa seuraavaa:

"Olemme ilmoittaneet teille 21.10.1998 lopulliset analyysin tulokset, jotka perustuvat näytteisiin, jotka on otettu teidän määräpaikassa sijaitsevien yksiköidenne edustajien ollessa paikalla. Nämä tulokset osoittavat, että tuotteet eivät ole tähän sopimukseen sovellettavien laatuvaatimusten mukaisia, erityisesti mitä tulee erilaisten epäpuhtauksien pitoisuuteen (1,43 prosenttia, kun yläraja on 0,5 prosenttia). — — Edunsaaja OPVN suostuu ottamaan tämän maissin haltuunsa lopullisesti vain sillä nimenomaisella edellytyksellä, että se puhdistetaan seulomalla, eli toimenpiteellä, jolla suurin osa erilaisista epäpuhtauksista saadaan poistettua. — — "

20 Komission ja OPVN:n kesken on 27.11.1998 laadittu yhteisymmärryspöytäkirja (jäljempänä yhteisymmärryspöytäkirja). Tässä asiakirjassa täsmennetään muun muassa seuraavaa:

" — —

4) Vierailu toimittaja Lecureurilla ja valvoja Socotecin toimipaikassa on tapahtunut kuukausi näytteiden oton jälkeen. Tämän vierailun perusteella on tehty sopimus haltuunottoa koskevista menettelytavoista, joihin on sovittu sisältyvän suojaamis- ja ehkäisytoimenpiteitä.

5) Näiden toimenpiteiden joukossa on tuotteiden ulosottaminen välttämätöntä, kun otetaan huomioon maissin kuumeneminen ja palamisvaara. Tämä ulosottaminen on suoritettu toimittajan kustannuksella.

6) Tämän ulosottamisen aikana on suoritettu vahingoittuneiden säkkien lajittelu. Lopullinen laskelma on tekeillä, ja se esitetään tarvittaessa toimittajan vakuutusyhtiön edustajalle tarkastettavaksi.

— —

B) Päätös

1) OPVN ottaa haltuunsa vastaanotetun vahingoittumattoman kauppatavaran, toisin sanoen:

——	Niamey	158 204 vahingoittumatonta säkkiä, nettopaino	7 910 200 kg
	Yhteensä	296 045 vahingoittumatonta säkkiä, nettopaino	14 802 250 kg

kohdassa A-6 mainittua lopullista laskelmaa koskevin varaumin — — "

21 Valvoja on 7.12.1998 toimittanut asiakirjan, jonka otsikkona oli "lopullinen todistus osittaisesta vastaavuudesta". Tässä asiakirjassa täsmennetään pääasiassa seuraavaa:

"Kauppatavara on — — hyväksytty osittain, erien, jotka ovat vahingoittuneet (kastuneet) ja erien, joissa erilaisten epäpuhtauksien määrä on merkittävä, lajit-

telua koskevin varaumin. — — Kun otetaan huomioon edellä esitetty, toimitus on vastannut osittain ETY:n asetuksia saapuessaan lopulliseen määräpaikkaan. — — "

22 OPVN on 20.2.1999 antanut asetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisen haltuunottotodistuksen. Siinä OPVN toteaa vastaanottaneensa 14 182 687 kg:n kokonaismäärän maissia.

23 Valvoja on 25.2.1999 antanut asetuksen 17 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisen toimitustodistuksen ja asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisen lopullisen vastaavuustodistuksen.

Toimitustodistuksen sanamuoto on seuraavanlainen:

" — —

Haltuunottopaikka ja -päivä:	Niamey/Maradi/Tahoua/Zinder 20.2.1999
Toimituspäivä:	14.7.1998—7.9.1998

B/ Kieltäytyminen haltuunotosta

Jäljempänä lueteltuja tuotteita ei ole otettu haltuun:

Tuote:	Maissi
Tonnimäärä; niiden tuotteiden nettopaino, joiden haltuunotosta on kieltäydytty:	149 250 kg ennen lajittelua ja seulontaa 154 250 kg lajittelun ja seulonnan jälkeen

C/ Lisätietoja tai huomautuksia

Lajittelun ja seulonnan aikana OPVN:n Niameyn varastojen alueella arvioidaan tapahtuneen 300 mt:n varkaus".

24 Lopullisessa vastaavuustodistuksessa mainitaan puolestaan seuraavaa:

" — — Havaintomme tavaran saapuessa lopullisiin määräpaikkoihin:

Toimitetut määrät

Tuotteet on hyväksytty osittain, vahingoittuneiden (kastuneiden) ja merkittävän määrän erilaisia epäpuhtauksia sisältävien erien lajittelua koskevin varaumin.

Koska tämä lajittelu on suoritettu ainoastaan osittain tähän mennessä, lajiteltavan loppumäärän osalta on suoritettu arviointi ilmenevistä hävikeistä. — —

Niameyhin toimitettu kokonaismäärä: 147 864 säkkiä — 7 393 200 kg:n nettopaino — —

Lopullinen toimitettu määrä: 284 648 säkkiä — 14 232 400 kg:n nettopaino — —

Erän keskimääräinen laatu ei kuitenkaan vastaa sovittuja edellytyksiä viljan ja muiden epäpuhtauksien osalta. Nämä tulokset pysyvät kuitenkin tunnustetuissa hyväksyttävyyden rajoissa. — —

Huomautus

Tuotteiden lajittelun ja seulonnan aikana on OPVN:n Niameyn varastojen alueella tapahtunut varkauksia. Koska varastettua määrää ei ole voitu tarkasti määrittää, se on arvioitu noin 300 tonniksi.

Johtopäätös

Edellä esitetty huomioon ottaen edellä mainittu toimitus vastaa ETY:n asetusten lopulliseen määräpaikkaan toimittamista koskevia vaatimuksia, lukuun otta-

matta seuraavia seikkoja:

— Niameyn toimituksen myöhästyminen

— Jyvistä koostuvien ja muiden epäpuhtauksien vaatimukset ylittävä määrä."

25 Valvoja on 25.2.1999 myös lähettänyt komissiolle faksin, jossa se viittaa yhteisymmärryspöytäkirjan ehtoihin seuraavasti:

"On huomattava, että alun perin 22.11.1998 haltuunotetut vahingoittumattomat määrät ovat pienentyneet. — — Kuitenkin, kun otetaan huomioon se, että 22.11.1998 laaditussa yhteisymmärryspöytäkirjassa todetaan erän osittainen haltuunotto, olemme sitä mieltä, että vahvistettuja ja OPVN:n kyseisenä päivänä hyväksymiä määriä ei tulisi asettaa kyseenalaiseksi. — — "

26 Kantaja on 3.3.1999 lähettämällään kirjeellä pyytänyt komissiolta 310 305 ecun suuruisen loppusuorituksen maksua, joka vastaa 10:tä prosenttia 15 000 maissitonnin toimitukselle sovitusta hinnasta.

27 Komissio on 25.8.1999 lähettänyt kantajalle faksilla rahoituslaskelman, jossa esitetään lähinnä seuraavat seikat:

" — — Toimitettu määrä: 14 232,400 tonnia — —

B) Vähennykset	ecua
1) Toimittamatta jäänyt määrä: 767,600 tonnia toimittamatta jäänyt määrä prosentteina: 5,12 %	158 793,41
2) Maksettu ennakko (asetuksen N:o 2200/87 18 artiklan 5 kohta)	2 792 745,00
3) Vähennys heikon laadun perusteella (asetuksen N:o 2200/87 18 artiklan 2 kohta)	23 625,78
4) Asetuksen N:o 2519/97 22 artiklan 4 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukainen seuraamus	12 776,29
5) Asetuksen N:o 2200/87 22 artiklan 3 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukainen seuraamus	1 677,20
Vähennykset yhteensä:	2 989 617,68
Maksettava loppumäärä:	113 432,32
Tiliöinti tuotteet	70 185,80
kuljetus	43 246,52."

28 Kantajan asianajaja on 26.10.1999 lähettänyt komissiolle kirjeen, jossa todetaan seuraavaa:

» — —

7/ — — näyttää siltä, että edunsaaja ei ole ryhtynyt toimenpiteisiin tuotteiden jakamiseksi tai myymiseksi, mikä luonnollisesti on ongelma, joka kohdistuu toimituksen jälkeiseen aikaan ja on Lecureur-yhtiön vaikutusvallan ulkopuolella.

8/ Lecureur-yhtiö on suostunut osallistumaan ja myötävaikuttamaan taloudellisesti toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on ollut Niameyhin varastoitujen tuotteiden säilyttäminen, lajittelu ja tarvittaessa uudelleen pakkaaminen. — —

11/ Itse asiassa 25.2.1999 laadittu ja päivätty todistus perustuu siihen vahingoittumattomien säkkien määrään, joka on todettu ja haltuunotettu 27.11.1998 päivätyssä pöytäkirjassa, mitä tulee: — —

12/ Asia ei Niameyn osalta ole kuitenkaan niin ja koko riita-asia perustuu juuri tähän

	27.11.1998	25.2.1999
Niamey	158 204	148 543

Toisin sanoen OPVN:n varastoilla on määräpaikkaan tapahtuneen toimituksen jälkeen hävinnyt 9 661 säkkiä, joiden nettopaino oli 483 050 kiloa. Todistuksessa todetaan tosin OPVN:n Niameyn varastojen alueella tuotteiden lajittelun ja seulonnan aikana tapahtuneet varkaudet, mutta 'koska varastettua määrää ei ole voitu tarkasti määrittää, se on arvioitu noin 300 tonniksi'. Itse asiassa ja vastoin esitettyä, varastetut määrät voidaan määrittää tarkasti vertaamalla kokonaismäärää poiskuljetettujen säkkien määrään.

13/ Todistus koskee kokonaisuudessaan 14 232 400 nettokilon vahingoittumatonta määrää.

14/ Kun toimituksen loppumäärän maksaminen tapahtui, komissio maksoi loppusuorituksena 113 432,52 ecua, kun pyydetty määrä oli 310 305 ecua. Komissio lähetti tilityksensä 25.8.1999 päivätyllä faksilla.

A/ maksusuorituksesta vähennetään kaksi summaa, jotka liittyvät

laadussa ilmenneisiin puutteisiin	23 625,780
myöhästymistä aiheutuviin seuraamuksiin	1 677,200
yhteensä	25 302,980 ecua

Lecureur-yhtiö hyväksyy nämä vähennykset.

B/ merkittävin vähennys, 157 793,41 ecua, vastaa 767 600 kilon 'toimittamatta jäänyttä määrää' ja toinen vähennys vastaa asetuksen N:o 2519/97 22 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaan toimittamatta jääneestä määrästä (5,12 %) aiheutuvaa seuraamusta, nimittäin 12 776,29:ää ecua.

15/ Lecureur-yhtiö ei hyväksy näitä kahta jälkimmäistä vähennystä, ja se esittää seuraavaa:

1/ Niameyssa varastetut määrät tunnetaan erittäin tarkasti, ne eivät johdu Lecureur-yhtiön toiminnasta eikä sille voi aiheutua vastuuta niistä sopimuksen perusteella.

Kyseessä ovat 9 661 säkkiä, joiden nettopaino on 483 050 kiloa. Määrä, jota Lecureur-yhtiö ei ole toimittanut, on siten 767 600 — 483 050 = 284 550

toisin sanoen vähennyksen suuruus on 284,550 tonnia × 206,87 ecua/tonni = 58 864,85 ecua.

2/ Koska toimittamatta jäänyt määrä on 284 550 kiloa, 22 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisen seuraamuksen tulisi olla

$$284{,}550 - \frac{150{,}000\ (17\ \text{art.})}{\frac{(134{,}550 \times 206{,}87 \times 10\%}{100}} = 2\,783{,}44\ \text{ecua.}$$

16/ Näin ollen Lecureur-yhtiö ei voi hyväksyä toimittamatta jääneiden määrien osalta 58 864,85 + 2 783,44 = 61 648,29 ecua ylittävää korjausta.

Komissio on sen sijaan vähentänyt 158 793,41 + 12 776,29 = 171 569,70 ecua.

17/ Lecureur-yhtiö pyytää näin ollen komissiota täydentämään toimitusta koskevaa maksua 109 921,41 ecun suorituksella. — — "

29 Komissio on 13.12.1999 vastannut tähän kirjeeseen seuraavasti:

"1. Lecureur-yhtiö hyväksyy ne vähennykset, jotka liittyvät puutteisiin laadussa ja myöhästymisseuraamuksiin. — —

2. Lecureur-yhtiö ei hyväksy vähennyksiä, jotka liittyvät toimittamatta jääneisiin määriin, eikä myöskään asetuksen N:o 2519/97 22 artiklan 4 kohdan a alakohdan nojalla sovelletun seuraamuksen määrää. — —

Komission tekemä vähennys koskee siis 767,6 tonnia, eli eroa sen 15 000 nettotonnin määrän, jonka toimittaja oli sopimuksen mukaan velvollinen toimittamaan lopulliseen määräpaikkaan — — ja sen 14 232,4 nettotonnin määrän välillä, joka oli merkitty toimitustodistukseen ja lopulliseen vastaavuustodistukseen. — —

Mitä tulee toimitustodistuksen ja/tai lopullisen vastaavuustodistuksen tuloksiin, niin toimittajalla oli oikeus kiistää ne, kuten asetuksen N:o 2519/97 16 artiklan 4 kohdassa on säädetty. Mikään asiakirjoissamme ei kuitenkaan osoita, että toimittaja olisi kiistänyt nämä tulokset. Päinvastoin, se on liittänyt kopiot mainituista todistuksista loppumäärän maksamista koskevaan, 3.3.1999 päivättyyn pyyntöönsä ilman mitään varaumia niissä mainittuja tuloksia kohtaan.

Mitä tulee sellaiseen tavaran häviämiseen ja huononemiseen, joka on tapahtunut ennen sitä sopimusehtojen mukaista toimitusvaihetta, jonka valvoja on todennut lopullisessa vastaavuustodistuksessa, niin tällaiset häviämiset ja huononemiset ovat kokonaisuudessaan toimittajan vastuulla (asetuksen N:o 2519/97 15 artiklan 6 kohta). Komissio ei voi missään tapauksessa hyväksyä täydellistä tai osittaista vastuuta tällaisten häviämisten taloudellisista seuraamuksista, siitä huolimatta, että ne olisi voitu välttää tiettyjen toimittajan ja/tai edunsaajan toteuttamien säilyttävien toimenpiteiden avulla. — — ”

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

30 Tässä tilanteessa kantaja nosti 11.2.2000 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämällään kannekirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja pyysi toteutta-

millaan prosessinjohtotoimenpiteillä asianosaisia vastaamaan tiettyihin kirjallisiin kysymyksiin ja esittämään tiettyjä asiakirjoja, erityisesti jäljennöksen asiakirjasta, johon sisältyvät komission ja Nigerin välillä sovitut toimitusehdot. Asianosaiset noudattivat näitä pyyntöjä.

32 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 21.3.2001 pidetyssä istunnossa.

33 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission 13.12.1999 tekemän päätöksen

— velvoittaa komission maksamaan kantajalle 109 921 euroa hankintasopimuksen täyttämisen johdosta

— velvoittaa komission maksamaan viivästyskorkoa asetuksen 18 artiklan 7 kohdan perusteella

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

34 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

35 Komission mukaan 13.12.1999 tehdyn päätöksen kumoamisvaatimusta koskevassa kanteessa käytetty terminologia ei ole asianmukainen niiltä osin kuin riita-asialla on sopimusoikeudellinen luonne, kuten asiassa C-142/91, Cebag v. komissio, jossa yhteisöjen tuomioistuin antoi 11.2.1993 tuomion (Kok. 1993, s. I-553) ja asiassa T-186/96, Mutual Aid Administration Services, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi 3.10.1997 määräyksen (Kok. 1997, s. II-1633).

36 Kantaja korostaa kannekirjelmässään, että 13.12.1999 päivätty komission kirje on päätös, josta voidaan nostaa kumoamiskanne ja että tämä sille vastainen päätös koskee sitä suoraan ja erikseen. Vastauksessaan kantaja sen sijaan toteaa,

yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön viitaten, ettei komission esiin tuoma terminologinen puutteellisuus aseta kyseenalaiseksi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Kantaja korostaa lopuksi, että se on saattanut asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi asetuksen 24 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

37 Kantaja on kyllä nostanut kanteensa EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan (josta on tullut 230 artikla) nojalla. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin huomauttanut edellä mainitussa asiassa Cebag vastaan komissio antamansa tuomion 11 kohdassa, elintarvikeapu toimitetaan sopimukseen perustuvien sitoumusten perusteella. Käsiteltävässä asiassa sopimus on syntynyt asianosaisten välillä 26. ja 28.5.1998 tapahtuneella kirjeenvaihdolla. Siten riita-asialla on sopimusoikeudellinen luonne.

38 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi on saatettu kumoamiskanne tai vahingonkorvauskanne, vaikka riita-asia tosiasiassa on luonteeltaan sopimusoikeudellinen, se luokittelee kanteen uudelleen ja toteaa tarpeen vaatiessa, ettei sillä ole toimivaltaa käsitellä asiaa välityslausekkeen puuttuessa (ks. erityisesti em. asia Mutual Aid Administration Services v. komissio, määräyksen 41—44 kohta ja asia T-180/95, Nutria v. komissio, määräys 18.7.1997, Kok. 1997, s. II-1317, 39 kohta).

39 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että kanteeseen on sovellettava EY:n perustamissopimuksen 181 artiklaa (josta on tullut EY 238 artikla) ja asetuksen 24 artiklaa yhdessä. Itse asiassa kyseessä olevan toimitussopimuksen tekemisen johdosta asetuksen 24 artiklassa oleva lauseke muodostaa asetuksen N:o 990/98 perusteella erottamattoman osan tästä toimitussopimuksesta ja sitä on näin ollen

pidettävä välityslausekkeena edellä mainitussa perustamissopimuksen artiklassa tarkoitetulla tavalla (em. asia Cebag v. komissio, 14 kohta). Kanteen on näin ollen katsottava täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

Pääasia

40 Kantaja esittää kaksi kanneperustetta osoittaakseen, ettei komissio ole käsiteltävässä asiassa täyttänyt sopimusvelvoitteitaan. Ensimmäinen niistä perustuu komission virhearviointiin sopimuksen kohteena olevaa tavaraa koskevan vastuun siirtymisestä. Toinen perustuu komission virheeseen lopullisen vastaavuustodistuksen oikeudellisen merkityksen arvioinnissa niiltä osin kuin toimielin arvioi, että kantajan olisi pitänyt kiistää kyseisessä asiakirjassa olevat maininnat asetuksen 16 artiklan 4 kohdassa säädetyssä määräajassa.

41 Käsiteltävässä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pitää asianmukaisena esittää ensin kaikki asianosaisten näitä kahta kanneperustetta koskevat väitteet perusteluineen ennen niitä koskevan kokonaisratkaisun esittämistä.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu komission virhearviointiin sopimuksen kohteena olevaa tavaraa koskevan vastuun siirtymisestä

42 Kantaja kiistää 25.2.1999 päivättyyn lopulliseen vastaavuustodistukseen sekä yhteisymmärryspöytäkirjaan nojautuen komission loppumäärän maksamisen perusteena käyttämän, tosiasiassa toimitettuja tuotteita koskevan luvun. Se arvioi, että näistä kahdesta asiakirjasta ilmenevät seikat yhdessä tarkasteltuna osoittavat toimitetun maissin määrän olleen 14 802 250 kg eikä 14 232 400 kg, kuten komissio väittää. Ainoat määrät, jotka voidaan vähentää 14 802 250 kg:n kokonaismäärästä, aiheutuvat nimittäin sellaisesta tavaran huononemisesta, joka on tapahtunut tavaran ollessa tosiasiassa sen hallussa. Sitä vastoin huononeminen, joka on tapahtunut toimitetulle tavaralle, tai osaan tavarasta kohdistunut varkaus, eivät voi vastuun siirtymisen jälkeen kuulua sen vastattaviksi.

43 Tältä osin se muistuttaa, että ensinnäkin toimittajan vastuu on määritelty asetuksen 15 artiklan 6 kohdassa. Komission arviointi perustuu kuitenkin tämän säännöksen virheelliseen tulkintaan. Toimittaja on nimittäin vastuussa toimituksen suorittamiseen asti, ja vastaavuus- ja toimitustodistukset osoittavat toimituksen päivämäärän. Tämän perusteella kantajan ei voida katsoa olevan vastuussa 7.9.1998 Niameyssa suoritetun tavaran toimituksen jälkeen tapahtuneista varkauksista.

44 Toiseksi kantaja on sitä mieltä, että yhteisymmärryspöytäkirja osoittaa vastuun siirtymisen, koska siinä erityisesti todetaan, että "OPVN ottaa haltuun vastaanotetun vahingoittumattoman tavaran".

45 Kantaja kiistää kolmanneksi komission väitteen, jonka mukaan Niameyssa tapahtuneet varkaudet (jäljempänä riidanalaiset varkaudet) olisivat olleet seu-

rausta lajittelutoimenpiteistä, jotka hyönteisten pääsy tavaraan oli tehnyt tarpeellisiksi. Kantajan mukaan näiden toimenpiteiden ja riidanalaisten varkauksien välillä ei ole syy-yhteyttä, koska jälkimmäiset aiheutuivat ainoastaan OPVN:n valvonnan puuttumisesta. Kantaja korostaa lopuksi, että toisin kuin komissio esittää, yhteisymmärryspöytäkirjan A-6 kohdassa oleva varauma koskee vain laskelmaa vahingoittuneista säkeistä eikä kaikkia toimitettuja säkkejä.

46 Kantaja vaatii näin ollen, että komission on vielä suoritettava sille 109 921 euron summa toimitussopimuksen johdosta. Sen mukaan 171 569,41 euron vähennys, jonka komissio on tehnyt loppumäärää maksaessaan, on liian suuri siltä osin kuin siinä otetaan huomioon riidanalaiset varkaudet.

47 Kantaja pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta myös velvoittamaan komission maksamaan asetuksen 18 artiklan 7 kohdan säännösten mukaisesti viivästyskorkoa 15.10.1999 lähtien. Vastauksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen kantaja on täsmentänyt viivästyskorkoon liittyvää vaatimustaan siten, että sitä tulisi laskea 6.5.1999 lähtien, koska kantaja on esittänyt asetuksen 18 artiklan 5 kohdan mukaisen täydellisen maksuhakemuksen 3.3.1999 ja koska tämän saman säännöksen 7 kohdassa annetaan komissiolle hakemuksen vastaanotosta laskettava 60 päivän aika kyseessä olevan maksun suorittamiseksi.

48 Komissio puolestaan korostaa *ensinnäkin*, että kantajan perustelut nojautuvat asetuksen 15 artiklan 6 kohdan osittaiseen lukemiseen niiltä osin kuin mainitut perustelut tukeutuvat vain yhteen kyseisessä säännöksessä esitettyyn edellytykseen. Viimeksi mainitusta nimittäin seuraa, että toimittaja vastaa edelleen kaikista riskeistä yhtäältä kunnes tavara on toimitettu ja toisaalta kunnes valvoja on antanut lopullisen vastaavuustodistuksen, mikä käsiteltävässä asiassa tapahtui 25.2.1999.

49 Komissio korostaa *toiseksi* sitä, että kyseessä olevia vähennyksiä ei voida kiistää niiltä osin kuin niitä on tehty lopullisessa vastaavuustodistuksessa esitettyjen tietojen perusteella. Se painottaakin sitä, että asetuksen 18 artiklan 2 kohdan säännöksen mukaan silloin kun haltuunottotodistus ja lopullinen vastaavuustodistus eivät ole yhdenmukaisia, vastaavuustodistus on ensisijainen.

50 Komissio muistuttaa *kolmanneksi*, että kantaja ei voi tukeutua yhteisymmärryspöytäkirjassa oleviin mainintoihin, koska tällä asiakirjalla, jota ei ole mainittu asetuksessa, ei voida asettaa kyseenalaiseksi asetuksen säännösten sovellettavuutta.

51 Komissio korostaa lopuksi sitä, että toimittamatta jääneiden määrien perusteella sovellettavien seuraamusten osalta se on soveltanut asetuksen 22 artiklan 4 kohdan a alakohdan säännöksiä. Se kiistää lisäksi velvollisuutensa viivästyskoron maksamiseen.

Toinen kanneperuste, joka koskee lopullisen vastaavuustodistuksen kiistämistä

52 Vastauksena komission esittämään väitteeseen, jonka mukaan kantaja ei olisi käyttänyt hyväkseen asetuksen 16 artiklan 4 kohdan mukaista menettelyä, jonka mukaisesti se olisi voinut kiistää toimitustodistuksen ja/tai lopullisen vastaavuustodistuksen tulokset, kantaja toteaa ensinnäkin, että se ei ollut eri mieltä valvojan 25.2.1999 päivätyssä faksissa esitetyistä seikoista, koska siinä viitataan yhteisymmärryspöytäkirjaan ja koska valvoja oli sitä mieltä, että kyseisessä pöytäkirjassa vahvistettuja ja hyväksyttyjä vahingoittumattomia määriä ei voida asettaa kyseenalaisiksi. Näiden olosuhteiden perusteella kantaja on sitä mieltä,

että lopullista vastaavuustodistusta koskevien varaumien esittämiseen ei ollut mitään syytä.

53 Kantaja toteaa seuraavaksi, että komissio linnoittautuu lopullisen vastaavuustodistuksen muodollisen arvon suojaan, vaikka todistuksessakin on virheitä. Sen mukaan kyseistä asiakirjaa ei yhtäältä ole toimitettu kohtuullisessa määräajassa. Se toteaa toisaalta, että tässä asiakirjassa on mainittu varkauksien tapahtuminen Niameyssa ilman, että varastetun tavaran määrä määriteltäisiin tarkasti, ja se korostaa sitä, että valvoja on esittänyt komissiolle tarkan arvion varastetusta tavarasta vasta joulukuussa 1999. Se muistuttaa lopuksi, että valvojan 21.12.1999 toimittamien tietojen mukaan riidanalaiset varkaudet koskivat 9 661:tä säkkiä eli 483 050 kg:aa maissia.

54 Komissio korostaa ensinnäkin, että yhteisymmärryspöytäkirjalla, johon kantaja nojautuu, ei ole minkäänlaista oikeudellista merkitystä kantajan kannalta, toisin kuin asetuksessa nimenomaisesti mainituilla todistuksilla. Se toteaa sitten, että koska kantaja ei ole kiistänyt varaumailmoitusta asetuksen 16 artiklan 4 kohdan mukaisessa määräajassa, niin se ei voi enää asettaa kyseenalaiseksi lopullisessa vastaavuustodistuksessa esitettyjä johtopäätöksiä.

55 Vastauksena kantajan esittämään väitteeseen, jonka mukaan komissio ei ole ryhtynyt toimenpiteisiin Niameyssä varastettujen tavaroiden määrää koskevien oikaisujen perusteella, komissio korostaa, että niiltä osin kuin valvojan joulukuussa varastetuksi toteama 483 050 kg:n määrä maissia on suurempi kuin lopullisessa vastaavuustodistuksessa esitetty alustava 300 000 kg:n arvio, sen oli tämän seurauksena perittävä takaisin osa kantajalle perusteettomasti maksetusta ennakosta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen arviointi asiasta

56 Riidanalainen hankintatoimi liittyy kantajaa ja komissiota sitovien sopimusehtojen kokonaisuuteen, johon kuuluu myös asetuksen 15 artikla (vrt. em. asia Cebag v. komissio, 14 kohta).

57 Tilanteessa, joka kuten käsiteltävässä asiassa, koskee toimitusta vapaasti määräpaikassa, voidaan asetuksen 15 artiklan 6 kohdan avulla määritellä se hetki, jolloin vastuu riskeistä siirtyy toimittajalta edunsaajalle sopimuksessa tarkoitettujen tavaroiden osalta.

58 Tämän artiklan 5 kohdassa todetaan, että toimitus, joka on sopimuksen kohde, on suoritettu, kun tuotteet on asetettu käytettäväksi varastolla määräpaikassa, ja sen 6 kohdassa, että toimittajan on vastattava tuotteisiin kohdistuvasta riskistä siihen asti, kun niiden toimitus on suoritettu eli toisin sanoen kunnes ne on edellä tarkoitetulla tavalla asetettu käytettäväksi.

59 Lisäksi komission ja Nigerin välillä sovittujen toimitusehtojen 7 artiklassa täsmennetään, että "edunsaajan on vastattava kaikista tavaraan kohdistuvista riskeistä, erityisesti häviämisestä ja huononemisesta, siitä hetkestä lähtien, kun tavara on tosiasiassa purettu ja toimitettu määräpaikan varastolle".

60 Tähän yhteyteen asetettuna asetuksen 15 artiklassa on siten sidottu tuotteisiin kohdistuvan vaaranvastuun siirtyminen toimittajalta edunsaajalle niiden käyttöön asettamiseen varastolla.

61 Vaaranvastuun siirtymisen aiheuttavan toimen määrittelyn lisäksi asetuksen 15 artiklan 6 kohdassa säädetään myös, että tämän toimen suorittaminen vahvistetaan lopullisella vastaavuustodistuksella, jonka valvoja antaa sen lopullisen tarkastuksen johdosta, joka on asetuksen 16 artiklan mukaisesti tehtävä toimitusvaiheessa.

62 Erona olennaiseen edellytykseen eli tavaran toimitukseen, josta riskin siirtyminen on tehty riippuvaiseksi, valvojan osallistumista tämän toimen toteuttamisen osoittamiseen ei voida tässä tapauksessa katsoa välttämättä sulkevan pois sellaisten toteennäyttämistapojen käyttöä, joita ei ole nimenomaisesti mainittu asetuksen 15 artiklan 6 kohdassa, joka muodostaa itse asiassa yhden toimituksen osapuolia sitovista sopimuksen osista.

63 Komission riidanalaiselle säännökselle antamaa tulkintaa, jonka mukaan toimitukseen liittyvä oikeusvaikutus, toisin sanoen vaaranvastuun siirtyminen toimittajalta edunsaajalle, riippuu välttämättä ainoan asetuksessa nimenomaisesti mainitun toimituksen toteennäyttämiskeinon eli lopullisen vastaavuustodistuksen laatimishetkestä, ei voida siten hyväksyä.

64 Tämän tapauksen kaltaisissa olosuhteissa tällaisen tulkinnan riskinä on nimittäin kyseessä olevien sopimusvelvollisuuksien vilpittömässä mielessä tapahtuvan täyttämisen vaarantuminen, kun vaaranvastuun siirtyminen on saatettu riippu-

vaksi komission valtuuttaman valvojan hyvästä tahdosta ja kun vaaranvastuu tavarasta säilyy toimittajalla, vaikka tavara ei enää ole sen valvonnassa.

65 Vaikka komission ja edunsaajan välillä laaditulla yhteisymmärryspöytäkirjalla ei voidakaan yksin määritellä vaaranvastuun siirtymishetkeä kantajalta edunsaajalle, ne tosiseikkoja koskevat tiedot, jotka komissio toteaa ja hyväksyy muodollisesti tässä asiakirjassa, voivat näin ollen kuitenkin olla hyödyllisiä vahvistettaessa merkityksellisiä tosiseikkoja toimittajan ja toimielimen välisessä suhteessa.

66 Komissio ja edunsaaja ovat kuitenkin muodollisesti todenneet tässä pöytäkirjassa, että 158 204 "vahingoittumatonta säkkiä", nettopainoltaan 7 910 200 kg, oli luetteloitu Niameyssa, ja niiden osalta esitetty varauma koskee inventaarion tekemistä ainoastaan tavaran vastaavuudesta laatua koskevien sopimusehtojen kanssa.

67 Lisäksi valvojan toteamuksista, jotka on toistettu lopullisessa vastaavuustodistuksessa, käy ilmi, että riidanalaiset varkaudet on joka tapauksessa tehty sen jälkeen, kun tavara on 7.9.1998 toimitettu edunsaajalle tämän Niameyssa sijaitseviin varastoihin. Asianosaiset eivät sitä paitsi ole kiistäneet tavaran käyttöön asettamisen päivämäärää.

68 On siten todettava, että kantaja on ennen riidanalaisten varkauksien tapahtumista suorittanut tavaran toimituksen asetuksen 15 artiklan 6 kohdan tarkoittamalla tavalla, riippumatta kysymyksestä, joka koskee näin toimitettujen tavaroiden vastaavuutta asianosaisten sopimien laatuvaatimusten kanssa.

69 Näin ollen ja vastoin komission esittämää, kantajan ja komission välistä suhdetta sääntelevien sopimusehtojen perusteella vastuu tavarasta riidanalaisten varkauksien tapahtumishetkellä on tässä tapauksessa ollut edunsaajalla. Sillä, että nämä varkaudet ovat saattaneet tapahtua tavaran osittaisen vastaavuuden puutteen takia tarpeelliseksi tulleiden lajittelun ja seulonnan aikana, ei ole tässä suhteessa merkitystä, kun otetaan huomioon, että tavara ei näiden toimenpiteiden aikana ollut enää kantajan hallinnassa ja valvonnassa.

70 On muistettava, että komissio oli yhteisymmärryspöytäkirjassa ilmaissut kantajan Niemeyhin toimittamien tavaroiden määrää koskevan hyväksyntänsä. Valvoja oli sitä paitsi ilmoittanut 25.2.1999 komissiolle osoitetussa faksissaan, että yhteisymmärryspöytäkirjassa mainittuja määriä ei voida enää asettaa kyseenalaisiksi.

71 On huomattava, että varaumailmoitusta koskevalle asetuksen 16 artiklan 4 kohdalle annettava tulkinta ei voi vaikuttaa sen hetken määrittelyyn, jolloin vaaranvastuu, sellaisena kuin se on määritelty edellä, siirtyy toimittajalta edunsaajalle. Tämä säännös koskee nimittäin ainoastaan tilannetta, jossa tavara ei vastaa sovellettavia sopimusehtoja.

72 Komissio on näin ollen rikkonut sopimusvelvoitteitaan ja toiminut vastoin sen itsensä hyväksymiä tosiseikkoja koskevia toteamuksia, kun se on 13.12.1999 päivätyssä kirjeessään ollut sitä mieltä, että kantajan on kannettava vastuu kaikista häviämisistä, mukaan lukien myös riidanalaisista varkauksista aiheutuneet häviöt, jolloin niiden yhteismäärä on 767 600 kg maissia. Kuten kantaja on perustellusti korostanut 26.10.1999 päivätyssä kirjeessään, tavaran toimituksen jälkeen varastettua määrää vastaava yhteensä 483 050 kg:n määrä, jota ei ole kiistetty, on vähennettävä edellä mainitusta 767 600 kg:sta.

73 Tästä seuraa, että komission olisi pitänyt todeta ainoastaan, että tavaran lajittelun ja seulonnan jälkeen kantaja on toimittanut vain 14 715 450 kg maissia, jonka markkina-arvo oli 3 044 185,1415 ecua (14 715 450 kg × 206,87 ecua/tonni). Toisin sanoen kantaja on tässä tapauksessa jättänyt toimittamatta sovellettavat sopimusehdot huomioon ottaen 284 550 kg maissia, jonka markkina-arvo oli 58 864,85 ecua (284 550 kg × 206,87 ecua/tonni). Koska kantajalle on asetuksen 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti maksettu ennakkona 90 prosenttia tarjouksen määrästä, toisin sanoen tässä tapauksessa 2 792 745 ecun määrä, komission olisi näin ollen pitänyt periaatteessa suorittaa sille loppumäärä, joka sovellettavien sopimusehtojen mukaan laskettuna on 251 440,15 ecua (3 103 050 — 2 792 745 — 58 864,85).

74 Tästä loppumäärästä on kuitenkin vähennettävä erilaisten seuraamusten määrät. Kantajan 26.10.1999 päivätystä kirjeestä käy nimittäin ilmi, että se ei kiistä sitä komission sille asetuksen 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti määräämää 2 783,44 ecun seuraamusta, koska sen toimittama tavara ei kaikilta osin vastannut sopimusehtoja. Kantaja ei myöskään kiistä sitä, että komissio on vähentänyt maksettavasta loppumäärästä 25 302,98 ecun määrän pilaantumisen ja viivästymisen perusteella. Kyseisestä 251 440,15 ecun loppumäärästä tulisi siten vähentää 28 086,42 ecun määrä (ks. edellä 28 kohta).

75 Tietyistä euron käyttöön ottamiseen liittyvistä säännöksistä 17 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1103/97 (EYVL L 162, s. 1) 2 artiklan 1 kohdan perusteella viittaus ecuun on korvattava viittauksella euroon siten, että yksi ecu vastaa yhtä euroa.

76 Edellä esitetystä seuraa, että kantajalle maksettavaksi kuuluva loppumäärä on 223 353,73 euroa komission maksaman 113 432,52 euron sijasta. Kantaja on siten perustellusti vaatinut, että pääasian osalta komissio velvoitettaisiin suorittamaan sille 109 921 euron määrä.

77 Komissio ei ole viivästyskorkojen osalta kiistänyt yhtäältä kantajan väitettä, jonka mukaan komissio oli tosiasiassa vastaanottanut 3.3.1999 päivätyn, kantajan asetuksen 18 artiklan 5 kohdan mukaisesti esittämän maksuhakemuksen, eikä myöskään toisaalta sitä, että se oli asetuksen 18 artiklan 7 kohdan mukaan periaatteessa velvollinen suorittamaan maksun 60 päivän kuluessa tämän hakemuksen vastaanottamisesta. Komissio on näin ollen velvoitettava maksamaan kantajalle edellä mainitusta 109 921 euron summasta viivästyskorkoa, jota asetuksen 18 artiklan 7 kohdan perusteella lasketaan 6.5.1999 lähtien.

78 Komissio on näin ollen velvoitettava maksamaan kantajalle 109 921 euron suuruinen määrä, lisättynä viivästyskorolla, joka lasketaan asetuksen 18 artiklan 7 kohdan mukaisesti 6.5.1999 lähtien siihen saakka, kun tämä velka on kokonaan maksettu (ks. vastaavasti asia C-356/99, komissio v. Hitesys, tuomio 9.11.2000, Kok. 2000, s. I-9517, 29 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

79 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Komissio velvoitetaan maksamaan kantajalle 109 921 euron suuruinen määrä, lisättynä viivästyskorolla, joka lasketaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1292/96 yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden hankinnasta 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2519/97 18 artiklan 7 kohdan mukaisesti 6.5.1999 lähtien siihen saakka, kun velka on kokonaan maksettu.**

2) **Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Meij Potocki Pirrung

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä syyskuuta 2001.

H. Jung
kirjaaja

A. W. H. Meij
jaoston puheenjohtaja